

[Finansministeren.]

finde sted i yderligere $5\frac{1}{2}$ år. Den hidtil gældende maksimale indlønsværdi på 3 000 kr. pr. person bliver derefter forhøjet til 3 750 kr., når ejeren beholder obligationerne i 11 år. Om denne maksimumsgrænse får reel betydning, vil afhænge af, om den pågældende lader samtlige sine spareobligationer løbe videre i 11 år, eller om han kun lader dette ske for nogle af dem.

Den foreslåede hjemmel til udstedelse af spareobligationer foreslås forlænget for 3 år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting, idet jeg gør opmærksom på, at den nuværende hjemmel til udstedelse af spareobligationer udløber til nytår.

Socialministeren (Strøm): Jeg skal her ved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedr. kommunehjælpens størrelse).

Ved lov nr. 510 af 22. december 1947 blev der foretaget forskellige ændringer i folkeforsikringsloven, der forbedrede rentemodtageres kår.

Foruden en lille forhøjelse i grundbeløbet har rentemodtagerne ved denne lov bl. a. fået tillagt et særligt „rentetillæg“, der udgør $7\frac{1}{2}$ pct. af de for de enkelte rentemodtagere beregnede grundbeløb, og maksimumsbeløbet til ydelse af personlige tillæg er forhøjet fra 5 pct. til $7\frac{1}{2}$ pct. Når man ved denne lovændring kun foretog en mindre forhøjelse af rentens grundbeløb og i stedet lagde hovedvægten på en forhøjelse af tillæggene og indførelse af et nyt tillæg, skyldtes dette ønsket om, at forbedringerne navnlig skulle komme de rentemodtagere til gode, der ikke har anden indtægt af betydning, og som derfor ikke har kunnet drage nytte af de i 1946 indførte forbedrede fradragsregler.

Da der som nævnt ikke blev foretaget nogen nævneværdig forhøjelse af grundbeløbene, fik disse ændringer så godt som ingen virkning for de kommunehjælpsunderstøttede, selvom den anførte motivering i og for sig talte for også at forhøje hjælpen til disse, der ikke har indtægter ved siden af hjælpen, og der er herved fremkommet en ikke tilsigtet forskel mellem de 2 gruppers forhold.

På denne baggrund stilles der forslag om, at det i 1947 indførte „rentetillæg“ også kommer de kommunehjælpsunderstøttede til gode.

Herudover har man fra kommunal side

allerede i 1946 og senest for ganske nylig gjort opmærksom på, at det nugældende rådighedsbeløb til ydelse af påkrævet supplerende hjælp til kommunehjælpsunderstøttede, der udgør 10 pct. af de efter forsorgslovens § 297, stk. 1, ydede beløb, er for lille, og at man i et ikke ubetydeligt omfang har været tvunget til at overskride dette beløb.

I overensstemmelse med disse betragtninger, som socialministeriet i det hele deler, stilles der endvidere forslag om, at rådighedsbeløbet fastsættes til 15 pct. i stedet for som nu 10 pct.

Selv efter de således foreslåede forhøjelser kan det imidlertid være vanskeligt for kommuner med få understøttede at holde den udbetalte kommunehjælp til underhold indenfor de i § 297, stk. 1 og 2, fastsatte grænser, navnlig såfremt der til en enkelt eller ganske få personer gennem længere tid må udbetales særlig stor hjælp.

Man har derfor stillet forslag om som et nyt 3. pkt. til § 297, stk. 2, at indføje en regel, der i princippet svarer til folkeforsikringslovens § 40, stk. 11, og som giver adgang til at forhøje rådighedsbeløbet, hvis antallet af kommunehjælpsunderstøttede i en kommune har været mindre end 25.

Det bemærkes, at de foreslåede ændringer i forsorgslovens § 297 må påregnes at ville medføre en årlig merudgift for det offentlige (d. v. s. kommunerne og den fælleskommunale udligningsfond) på ca. $2\frac{1}{4}$ mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændringer i midlertidig lov nr. 246 af 9. maj 1917 om landboforeningers og husmandsforeningers auktioner m. m.

Ved midlertidig lov nr. 246 af 9. maj 1917 om landboforeningers og husmandsforeningers auktioner m. m. er der i lovens § 3 for de omhandlede auktioner fastsat en afgift til statskassen af 1 pct. af købesummen med tillæg af omkostninger og andet, som køberens skal udrede. I § 4, stk. 1 og 2, er der derhos hjemlet foreningernes udpantningsret for købesum og omkostninger.

Efter forslaget ændres bestemmelsen i § 3 således, at de nævnte auktioner gøres afgiftsfri, medens § 4, stk. 1 og 2, om foreningernes udpantningsret ophæves.

Forslaget om afgiftsfrihed er blevet til efter henstilling fra forskellige landbo- og